

sættes dels Bestemmelser for Udøvelsen af Fiskeriet i Farvande uden for Søterritoriet, dels Bestemmelser for Fiskeriet paa Dele af Søterritoriet, som ere forskillige fra Bestemmelserne i den gældende Fiskerilov, dels endelig visse Ordensbestemmelser saavel for Farvande uden for Søterritoriet som for Dele af Søterritoriet m. v., til hvis Gennemførelse der for Danmarks Vedkommende kræves Lovgivningsmagtens Samtykke, er der ved Konventionens Art. XIV. truffet den Bestemmelse, at Konventionen først træder i Kraft, efter at Ratifikationerne ere udvekslede, hvilket altsaa ikke vil kunne ske, forinden den fornødne Lovhjemmel er given.

Hertil sigter foranstaaende Lovforslag, der gaar ud paa, at der tillægges Regeringen Bemyndigelse til at træffe de Forholdsregler, som Konventionens Gennemførelse kræver.

I det samtidige hermed for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om en Revision af Fiskeriloven af 5te April 1888 er der taget Hensyn til Konventionens Bestemmelser saaledes, at der, naar begge Lovforslag ere udgaaede som Love, vil herse fornøden Overensstemmelse mellem de forskillige danske Farvandes Fiskeriregler. Da det ikke kan ventes, at et saa omfattende Lovarbejde som Revisionen af Fiskeriloven kan føres gennem Rigsdagen i kortere Tid, men det paa den anden Side af Hensyn til Sverig vil være ønskeligt, at Betingelserne for Konventionens Skrafttræden for Danmarks Vedkommende bringes til Stede saa snart som muligt, er nærværende Lovforslag affattet saaledes, at det, naar det bliver til Lov, tillader Konventionens Gennemførelse, selv om Behandlingen af Lovforslaget om den almindelige Fiskerilovs Revision til den Tid ikke maatte være tilendebragt.

Forinden man gaar over til at gøre Rede for Virkningen af Konventionens Gennemførelse i de ovenansførte Retninger, skal man give nedenstaaende Overblik over Konventionens nærmere Indhold:

Under Forhandlingerne have begge Landes Regeringer, foruden at søge tilvejebragte i en saadan Overenskomst naturligt hjemmehørende Regler om Grænserne for de Omraader, hvor Fiskeriet udelukkende er forbeholdt hvert Lands Underaatter samt om Beskyttelse for Udøvelsen af Fiskeriet uden for de forbeholdte Omraader, lagt særlig Vægt paa ved Overenskomsten at fastslaa fælles Fredningsbestemmelser for Fiskeriet i Kattegat og Drejund.

I Kattegat, der er Hovedpladsen for vort Flynderfiskeri, er Fiskebestanden paa Grund af den store Efterstræbelse i de senere Aar, navnlig efter at det stærkt fiskende Red-

skab, Snurrebaadet, har vundet saa megen Indgang, aftagen betydeligt i Værdi, idet Gennemsnitsstørrelsen af de Fisk, som fanges, er bleven mindre og mindre. Det maa derfor bestræbes, at Udbytten af Kattegatsfiskeriet, saaremt forebyggende Forholdsregler ikke træffes, i Løbet af kort Tid vil blive saa væsentligt forringet, at det store Antal Ruttere, som for Tiden drive Fiskeri i Kattegat, ikke med Fordel kunne fortsætte hermed, men nødsages til at søge andetsteds hen, hvad allerede nu er Tilfældet i en Del af Aaret.

Den danske Fiskerilovs Fredningsbestemmelser have ikke kunnet raade Bod paa dette Forhold allerede af den Grund, at de ere begrænsede til at gælde for dansk Søterritorium; derimod kunne Danmark og Sverig med Virkning give fælles Fredningsbestemmelser for hele Kattegattet, idet Fiskeriet i dette Farvand — ogsaa uden for de respektive Søterritorier — udelukkende drives af danske og svenske Fiskere.

For Drejunds Vedkommende, hvor Fiskeriet langt fra er af den Betydning eller drives i det Omfang som i Kattegattet, har det været Regeringen magtpaaliggende at faa indført Fredningsbestemmelser for de vigtigste Gladfisk, dels af Hensyn til Kontrollen med Overholdelsen af de tilsvarende Bestemmelser for Kattegat (se nedenfor), dels for derigennem at raade Bod paa det for danske Drejundsfiskere ubeldige Forhold, at svenske Undersaatters Fiskeri paa dansk Søterritorium i Drejund ikke er undergivet Bestemmelserne i den danske Fiskerilovs § 56, et Forhold, som foranledigede Regeringen til i Rigsdagssamlingen 1888—89 at forelægge Rigsdagen et Lovforslag om, at Drejund skulde være undtaget fra Bestemmelserne i den nævnte Paragraf, hvilket Forslag dog ikke opnaaede at blive til Lov.

Da Grænsen for Sveriges Søterritorium ifølge en egl. svensk Kundgørelse af 5te Maj 1871 er fastsat til 1 geografisk Mil, medens den søterritoriale Grænse paa dansk Side lige over for svensk Undersaatter kun hævedes i en Afstand af $\frac{3}{4}$ geografisk Mil fra Kysten, er det af Betydning, at Konventionen (Art. I.) fastsætter 1 geografisk Mil som Grænsen for det begge Lande forbeholdte Fiskeriomraade, dog med Undtagelse af Kysten fra Hallands Wäberørs Fyr til Tylø Fyr paa svensk Side og Farvandet omkring Anholt, hvor Grænsen er bestemt til $\frac{3}{4}$ geografisk Mil.

I Drejund bliver som hidtil Fiskeriet fælles for begge Landes Underaatter. Dog er alt Fiskeri, med Undtagelse af Sildefiskeri med Garn, forbeholdt de respektive